

УКРАЇНСЬКИЙ

ГОЛОС

Ціна примірника 3 Мк.
чвертьрічна передплата
з пересилкою 36 Мк.

Виходить щотижня
під неділю
Адреса Редакції і Адміністрації:
Перемисьль
вул. Костюшки ч. 3.

політично-економічний орган.

Аптика під „Звіздою“ **управитель магістер Кароль Візель**
— ЙОСИФА МАШЕВСЬКОГО — — вул. Францішканська ч. 24. —

поручає всі статті, виходячі в круг аптики. При аптиці ДРОГЕРІЯ.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□

Східна Галичина.

Доля Східної Галичини ще до тепер не вирішена Найвищою Радою мирової конференції. Як відомо, д. 10. падолиста минулого року Найвища Рада признала Сх. Галичині автономний статут, яким вона мала управляти через 25 літ під польським надзором. Але Польки противились обмеженню часу і домогались, щоб Сх. Галичина «на віки» належала до Польщі. Тому Найвища Рада уневажнила статут і правне Становище Сх. Галичини лишилось те саме, яке було перед 10. падолиста 1919 т. є, вона осталась власністю коаліційних держав. З того то приводу Льюїл Джордж велів польському прем'єрови Грабському підписати трактат в Спа, яким зобов'язується польський уряд признати справу Сх. Галичини отвертою та що єї доля буде вирішена на загальній мировій конференції при співучасті делегатів Сх. Галичини. На тім справа стоїть до нині.

В серпні 1920, в часі боїв польського війська з большевиками, поїхав диктатор Петрушевич до Лондону і Парижа, щоби англійським і французьким міродайним політикам пригадати справу Сх. Галичини і домогатись поалагодження єї так, як цього бажає більшість населення. При кінці жовтня вернув Петрушевич до Відня а висліл його подорожі польська газета „Rzeczpospolita“ представляє ось-як: Диктатор Петрушевич привіз запевненне, що коаліція не допустить, щоб Сх. Галичину прилучено на завжди до Польщі, бо коаліція стоїть на становищі, що договір заключений з царською Росією перед війною мусить бути додержаний та що Сх. Галичина мусить бути прилучена до Росії, очевидно, не до большевицької.

Ця інформація „Rzeczpospolitej“ о стільки не вірна, що коаліція мабуть тепер вже вибила собі з голови мрію про «єдину Росію». За те вірніші отсі інформації „Rzeczpospolitej“: Політичний керманіч французького міністерства справ заграничних подав до відома диктаторови Петрушевичеви що справа Сх. Галичини буде поалагоджена при остаточному вирішенню справи Сх. Європи. Теперішня польська адміністрація у Сх. Галичині є тільки провізорична. А коли диктатор Петрушевич зробив увагу, що ця провізорія може тревати дуже довго, відповіли в французькому міністерстві, що на це є статут для Сх. Галичини, а коли Українці не хочуть його прийняти, то вони повинні поставити свої пропозиції. У відповідь на це український уряд З.У.Н.Р.

вислав з Відня домаганне створення зі Сх. Галичини окремої держави.

Далі Петрушевич був прийнятий також у Буржуа, председателя Ради Союзу Народів і у англійського прем'єра Льюйда Джорджа. Оба ці політики запевнили, що українська делегація зі Сх. Галичини буде принята на послухання у Раді Союзу Народів і у Найвищій Раді в Женеві. В тій ціли дня 18. падолиста ц. р. виїхала українська делегація до Женеви. На єї чолі стоять: диктатор Петрушевич і Кость Левицький.

Ці інформації „Rzeczpospolitej“ більше-менше покриваються з тими інформаціями, які дійшли також з Відня до нас. Отже Рада Союзу Народів а також Найвища Рада коаліції в часі своїх нарад мусять завятысь справою С. Галичини і обдумати способи єї поалагодження як вже не тепер, то в найближчим часі. Цего домагається і політична ситуація, втворена побідою большевиків над Вранглем. Ця ситуація будє старатись «конче» прийти до згоди з большевиками а тим самим приступити до поалагодження всіх спірних справ на Сході Європи.

Багато в тім ділі може помочи одноцільна політична лінія українського народу в Галичині, яка, що з радістю треба ствердити, є та сама у всіх політичних партій українських.

Упадок Врангля.

Царського генерала Врангля стрітила доля його попередників, Юденіча, Колчака і Денікіна. Большевики здобули Крим полонили майже цілу вранглівську армію, а сам Врангель з недобитками сів на французський корабель і втік до Туреччини. Великі запаси военного матеріалу дістались в руки большевиків, котрі кплять собі тепер зі всіх держав, що помагали Вранглевi. Вони розіслали по світі бездротним телеграфом таку вістку про свою побіду над Вранглем: Число полонених є величезне. Наша военна добыча так велика, що ми ще раз дуже гарно дакуємо французьким, англійським і американським імперіялістам за чудові танки, які дістались в наші руки. Наші вороги заощадили нашим фабрикам муніції багато непожиточної праці». Ну і чи не урвиглі то ті большевики?

Упадок Врангля наступив несподівано, бо ніхто не припускав, щоб большевики так скоро справились з ним. Недавно ще Вранглевi прихильники пускали тумана в очи цілому світови, що з Криму вийде та сила, яка змете большевиків з лица землі і відбудує «демократичну» Росію. Вони обдурили Францію, котра признала уряд Врангля законним урядом «полудневої Росії», довозила вранглівській армії военних матеріалів і аж тепер бідкаються французькі політики, що пошились в дурні!

Французи бажали через Врангля відібрати свої мільярди грошей, які позичили царській Росії. Але не тільки що не відібрала Іх, а ще як процент стратила грубі мільйони. Мудра то наша приповідка: «Дурного і в церкві біють!»

Сконфієковано!

Хитрий Льюїс Джордж бажав також, щоб Врангель взяв верх над більшовиками, але знав, що це неможливе, бо Врангель труп. Тому Льюїс Джордж через цілий час, від серпня до тепер, воловодив більшовиків: ніби робив угоду з ними, то знов мовчав тай чекав, що далі буде. Тепер сміється в кулак, що Франція запхала пальці між двері тай йойкає за своїми новими мільонами, які втопились в Вранглевій авантурі,

Упадок Врангля не викликає в нас Українців ані співчуття, ані жалю. Бо Врангель і його уряд—то були чорносотенці, що не хотіли признати незалежності України. Вони, маючи за собою сумний досвід Денікіна, боялись Українців і тому зачали показувати Українцям грушкі на вербі Обіцали і те і це, а тимчасом стягнули собі з Парижа Моркотуна, який зачав робити серед Українців ту роботу, яку робив у нас Дем'янчук. Але свідомі Українці пізнались на вовках в овечій шкурі і поставили Вранглеві таке домаганне: Нехай Врангель признає Україну незалежною державою, а Франція і взагалі коаліція нехай заручать перед світом, що Врангель додержити слова, нехай коаліція дасть Українцям приреченне матеріальної і моральної підмоги, тоді Україна заключить союз з Вранглем проти більшовиків.

На це, очевидно, не хотів згодитись Врангель. Тому тепер сталось те, що мусіло статися. Більшовики розбици Врангля. «Котюзі по заслугі».

Тим способом стались більшовики паннами цілої Росії і України. Беться ще проти більшовиків на Білоруси генерал Балахович, але його сили слабенькі і дні його армії почислені.

Невдачі української армії.

Саме в річницю кам'янецької катастрофи надійшли вістки із Забруча, що більшовики переломали фронт української армії і заняли тимчасову столицю Українського Уряду Кам'янець. Часть війська перейшла румунську границю, де її розброєно, а друга часть перейшла Забруч і тут її розброїли Поляки. Пів-

нічна група української армії бореться ще з більшовиками за Збручем, але мало є надії, щоб вона удержалась супроти великих сил більшовицьких. Тому треба бути приготовленим на це, що й ця група української армії буде розброєна.

Серце болить, коли читати про ті сумні події за Збручем. Але вістки, які приходять з України, не дозволяють нам попадати в розпуку. Свідомість національна так зросла серед українського народу, що тепер ніяке чуже панування не устоїться на Україні і український народ буде так довго боротись, доки не здобуде собі повної незалежності.

Останні невдачі на Україні є вислідом наших українських гріхів. А найбільшим нашим гріхом те, що ми завжди рахували на чужу силу а ніколи на свою власну. Заклучали Українці договори такі, які народ не хотів прийняти. Тепер бачать і Придніпрянці, що варт договорів варшавський з 22. квітня. Не договори, тільки власна сила, оперта на народі, може забезпечити нам повну незалежність. Розуміє це найліпше сам простолуд України і він не входячи в ніякі переговори і не заключаючи з чужимцями ніяких договорів, бє кожного чужинця, що погититься на Україні. І супроти цієї свідомости нашого народу теперішня невдача війська Петлюри—це лиш незначний епізод в великих змаганнях українського народу з своїми північними і західними ворогами.

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Союз Народів радить в Женеві. На перших нарадах англійські делегати домагались, щоб Рада Союзу Народів не допускала до таких насильств, як заняте Турками вірменської землі, а генералом Желіговським Вильна і околиці. Особливо в справі Вильна жадали Англійці, щоб Раді Союзу предложено всі документи, які відносяться до цієї справи і шоби визвано делегацію Литовців, аби Раді Союзу предложила Кривду литовського народу. Далі Англійці домагались, щоб Рада Союзу вмішалась в польсько-більшовицькі переговори і довела до такого миру, який би

раз на завжди усунув війну на Сході. Треба догатовуватись, що Англійці домагались справедливої границі між Польщею а Україною та Білорусею, бо та границя, яку установлено в Ризі в передвступних переговорах не дасться удержати, бо при першій ліпшій нагоді вибухне тут кривава війна, яка скінчиться дуже сумно для тих, котріб прилучили до своєї держави Українців і Білорусинів.

Далі Англійці заявили, що англійський народ бажает, щоб всі держави, які до недавна боролись з коаліцією, прийнято до Союзу Народів, бо світ не може бути поділений на два ворожі табори. Тому треба старатись витворити такі відносини, серед яких бувби можливим тривалий мир. Політика пімсти повинна уступити місце політиці поміркованости і вирозумілости.

Німці роблять приготування, шоби плекісцит на Горішнім Шлеску відбувся по закону, аби противники не допускались надужити при голосуванні, яке має відбутись в січні 1921.

Що-до заграничної політики, то Німці не обіцюють собі добра від Союзу Народів, який покликав до життя Вільсон на мировій конференції в Парижі. Тому дуже до вподоби припала їм думка нововибраного президента Америки, Гардінга, котрий заповів утворення нового Союзу Народів, в котрімби кождий нарід мав рівні права і обовязки, а ціллю цього Союзу булоб направити те лихо, яке зробила парижська мирова конференція. Бо лиш в тім випадку можна буде забезпечити мир. З того то приводу Німеччина старається зблизитись до Америки і не похочує вступати до теперішнього Союзу Народів, бо знає, що булаб саїтна в нїм, а в найліпшїм разі не малаб багато прихильників.

Від нового Союзу очікує Німеччина багато і вже тепер видвигає справу розоруження. Як звісно, парижська мирова конференція присудила, що Німеччина може мати тільки 100 тисячів війська. Цей присуд уважають Німці несправедливим, бо інші о много менчі держави, як Чехословацщина і Польща, котрі ворожо відносяться до Німеччини, мають право удержувати далеко більше війська.

Більшовики радіють побідою Врангля

Запас соли.

Всім знане є, що в землі знаходяться великі поклади соли. Хоч і є вони великі, то в порівнянню до гір скалистого гатунку є малозначними.

Найбільшим жерелом соли є моря. Як величезну скількість соли мають вони в собі, показують обчислення учених. Море покриває 73 процент поверхні землі, обіймає 9,260,000 географічних квадратних миль. Числячи пересічну глибину моря на пів милі будемо мати 3,400,000 кубічних миль морської води. Один кубічний метер морської води мав в собі пересічно около 25 процент соли.

Після такого рахунку 3,400,000 кубічних миль морської води, мав в собі 83,000 кубічних миль соли кухонної.

Представмо собі ту саму скількість соли в твердій формі, будемо мати масу багато більшу ніж всі гори світа, що взносяться понад поверхню моря. Нема на цілім світі другої сталої матерії, шоби хоч в приближенню своєю скількістю рівнялася масам соли. А скількість соли в морю чим день то збільшається. Всі ріки мають в собі певну скількість соли і несуть її до моря. Вода ріки Рену доносить річно до моря 288 мільонів кубічних стіп ріжних розпущених мінералів, межі котрими знаходиться 2 процент соли, тобто 5,700,000 кубічних стіп. Те саме можна сказати і про другі ріки. Отже бачимо, що запас соли на землі ніколи не вичерпається.

Про веселість.

Найпривніщою оздобою характеру, яка до рогу до раю земського устелює рожами, є веселість. Весела думка, своїм блеском розгонить болочі хмари зі серця, що пригнітають і огірчують життя. Передовсім веселе успособленне жєнщини, матери, господині, дочки—чаруючо відбивається на окруженню, а особливо на гостях вступаючих в чужий дім. Привитанне в веселім і притягаючим

тоні ділав на кожного убагороднюючо, побуджує до приязни, до довіри, і витворює глєбше душевне побратимство. Діти без веселого успособлення є слабими рослинами, бо природа звичайно кождого здорового обдаровує веселостію, яко протиліком на гіркі хвилі, які кождому в житю приходиться стрічати.

В родиннім життю відіграє не малу ролю також веселість батька. Рівняється вона соняшним промінням, під якими розгрівається любов і привязанне родинне, що найделікатніщі цвіти серця наповняє радостію і побуджує до життя. Хто хорих відвідує, а заблудших наводить на праву дорогу, той богато добра робить, а ще тимбільше, коли товаришить йому щиро-сердечна доброта серця і веселість. Терпелівість і веселість є дарами з неба даними, які повинні кождому товаришити ціле його житте, осолоджувати його хвилі і бути підвалинами гарного і чистого характеру.

Смерть в підводних лодках.

Зі страхом вступає жовнір до стрілецьких ровів, однак, кажуть офіцери, що коли жовнір на фронті раз понюхає порошу, мало звертає уваги на те, що свищуть коло него кулі, пукають гранати; він, сміло йде вперед з піднесеною головою. Він собі завжди повторяє, „що не кожда куля вбиває“... і потішає тим себе.

В битвах на суші рід смерти є однаковий все: багнет або куля; смерть приходить несподівано і скоро, не попереджувана ніякими страшними пригодами. Страшніща є смерть в морських філях, спричинена сторпедованнем корабля. Але і тоді не опускає жовніра надія ратунку—бож прецінь є ратункові човни, а неприятель не все бажает смерти хочби і ворогови. Найстрашнішою є смерть в підводнім судні, в глибині моря.

Така смерть грозила англійським морякам, які знайшлись в глибині моря. Виратувавшись, оповідають вони тепер те, що пережили. З їх оповідання виходить, що треба мати залізні нерви, шоби

перебути пару таких хвиль, які перебуває в смертельних обіймах моряк, без денного світла, коли то немінуча година смерти зближається.

Англійське воєнне судно кружляло по північнім морю і здибалась з кількома німецькими воєнними кораблями на такій малій віддалі, що, щоб виратуватись, мусіло як найкорше зануритись під воду з такою скорістю, що керманіч ледви запобіг великій катастрофі, яка грозила з тої причини. Гук неприятельської бомби потряс судном так сильно, що моряки аж попадали з ніг, а капітан не міг стримати судна, котре падаючи спинилось аж на дні моря. Оглядини показали, що опріч незначних ушкоджень верхнього покладу, судно не потерпіло жадних других ушкоджень, однак шоби не прийшло до більшої катастрофи, треба було лежати на дні моря, щоб вивести в поле чигаючого ворога. По хвилі вибухла друга експлозія, сильна як перша; всі мотори зупинились і апарат вентиляційний перестав функціонувати. Нараз почувли всі голосне шкробанне по боках судна і показалось, що то сіті і гаки, якими неприятель шукає судна; колиб були ті гаки зачепили за машт судна, ціла залага булаб погібла.

А коли і та небезпека минула, дався чути третій страшний гук, багато сильніший від двох попередних. Гук той кинув судном на всі боки, однак не заподіяв поважнішої шоди. Ворог, мабуть упевнившись, що бомби трафили на свою ціль, заперестав дальші зусилля.

Через 8 годин лежало судно на дні моря, ховаючись перед ворогом, по чім осторожно виплило на верх морських філє.

Командант признає, що хоч на лицах моряків малювався перестрах, заховувалися вони з гідністю відважних вояків. Хто не пережив такого, той і поняти не може, що за розпука береться тих, що знайдуться в обіймах близької смерти на дні моря, без надії ратуїку.

КАВАРНЯ „ГРАНД“

— БРАТИВ БОРНШТАЙНІВ —
поручається Шан. Громадянству.Що дня вечером КОНЦЕРТ.
Добірна кава, чай і інші напитки. — — — —
Часописи краєві і заграничні

З приводу цієї побіди виголосив Ленін таку промову: «Тріумф большевизму є так могутній, як того ніхто не сподівався перед трема роками. Однак завдання большевизму є міжнародні, а побіда буде щойно тоді повна, коли також в західній Європі вибухне революція. Як довго принаймні одна з держав західної Європи не буде опанована пролетаріатом, так довго большевицькій Росії безнастанно буде грозити небезпека. Помогти до вибуху революції — це найважливіше завдання всіх приятелів пролетаріату». Так говорив Ленін а його промова є доказом, що большевики далі будуть старатись як не війною то агітацією большевізувати держави західної Європи. Французькі і англійські часописи пишуть, що тепер, коли большевики побідили всіх царських генералів, звернуться вони проти Польщі. Переговори в Ризі будуть перетягати аж до весни, щоби їх відтак зірвати і розпочати нову війну. Цей здогад оправданий. Большевики здобули тепер від Вранглія так багато воєнного матеріалу, що будуть забезпечені на довгий час. Тай Поляки догадуються, що большевики будуть відкладати заключення остаточного миру і тому, як доносять часописи, вислали до большевицького уряду бажання, щоб означив речинець до котрого має бути заключений мир. Та і тоді, колиб большевики заключили навіть «остаточний» мир, не можуть бути Поляки безпечні, бо большевики кажуть, що мир заключається з буржуазією тільки в тій цілі, щоб його зірвати.

Ірландці, як це можна було предвидіти, не хотять прийняти автономії, ухваленої англійським парламентом, бо гасло про самоозначення народів увійшло в кров і кости Ірландців. Вони домагаються повної незалежності. Тому, не дивлячись на ухвалу англійського парламенту, боротьба на смерть і життя, яка до тепер пірвала вже тисячі жертв, шаліє в Ірландії даліше.

Англія веде переговори з большевиками і правдоподібно в недалекому часі заключить з ними торговельний договір, бо надії на Вранглія, які могли ще до тепер декого дурити, зникли зовсім. Часописи донесли були, що большевицький делегат Крассін згодився в імені Росії заплатити довги царської Росії. Аке показується, що це донесення неправдиве, бо делегація большевицька заявляє, що большевикам ані сниться платити довги царату.

Мадяри — це цікавий собі народ. Ніяк не може погодитись з тим, що минули вже часи, коли вони гнобили інші народи. Недавно мусіли Мадяри потвердити договір, яким відділено від Мадярищини Словаків, Хорватів і Румунів. З цього приводу уладили вони таку кумедію: Мадярський сойм ухвалив вивісити на всіх державних будинках чорні прапори, які мають так довго повітати, доки Мадяри не будуть знов панувати в тих границях, що перед війною. О, багато чорного сукна зуживуть Мадяри і то надармо! Бо до того ніколи не прийде, чого вони бажать. Вивішені чорних прапорів — це ніщо більше як нужденна кумедія. Мадяри можуть домагаються прилучення до своєї держави тільки тих земель, які заселені більшістю мадярського народу. А ті землі полишено при Мадярах. Тому з їх чорних прапорів сміється світ. Жалю ніде вони не збудять.

Чехи погано списувались в минулім тижні. Чеські шовіністи уладжували що дня погроми на Німців, і то так в Празі як і в інших містах чеських. В Празі вдерлись чеські демонстранти до німецького театру, вигнали німецьких акторів, спровадили чеських акторів і ці грали тут по чеськи. Далі Чехи знищили друкарню і редакцію двох німецьких газет та дім німецьких студентів. Звідси викинули також на вулицю цілу німецьку бібліотеку, яка складалась з 20 тисячів книжок.

Розсудні часописи ганяють остро ті демонстрації і винують за це провідника чеських націоналістів Крамаржа. Він є відповідальний

за знеславлення чеського імені перед цілим культурним світом. Замітне і це, що в обороні Німців виступили коаліційні держави і загрозили чеському уряду, що коли він не приверне спокою, коаліція буде приневолена вмішатись у внутрішні справи чеської республіки.

Також члени парламентарного клубу лівиці видали заяву, в якій нап'ятовано чеський сойм, що замість дбати про злагодування нужди серед населення, тратить час на безплідні сварки і розбухує ще більше ненависть до Німців. Заява кінчиться погрозою, що коли приклонники Крамаржа не змінять свого поведіння, то нехай не дивуються, коли селянство і робітництво переведе свої домагання поза соймом.

Само собою розуміється, що симпатії Українців в тім випадку є по стороні Німців, бо їх прилучено до чеської держави проти їхньої волі і тим подоптано право самоозначення. Всі землі чеської держави, де Німці мешкають в більшості збитою масою, повинні належати до Німеччини, так само як і землі, де український народ живе в більшості повинні надати Української держави.

В Греції нема спокою. Населення по смерті короля домагається повороту до краю його батька, короля Константина, якого президент міністрів Венізелос приневолив зречись престолу за те, що він був прихильний Німеччині а не коаліції. Видко, що Венізелос добре дався в знаки грецькому народові, коли він при виборах не вибрав до парламенту зашників Венізелоса і домагається конче повороту короля Константина. Деякі часописи донесли, що Венізелос в страху перед народнім гнівом утік до Єгипту.

ВСЯЧИНА.

Наших передплатників протимо вирівнати передплату до кінця року. Також агенції, які беруть в розпродаж „Укр. Голос“ зволіть надіслати як найскорше гроші за розпродані примірники.

Пам'ятайте про пресовий фонд „Українського Голосу“!

На пресовий фонд „Укр. Голосу“ зложили: о. Моравський 15 м.

Через Адм. „Укр. Гол.“ надіслано такі жертви: На „Акад. Поміч“: М. Ярема Іскань 20 м, В. Підгорецький Брусно 85 м; на Сирітський Захист: А. Бірецька 100 м, Добродій, візваний гр. О. Волосянським (диви ч. 32 „Укр. Голосу“) 200 м; на „Укр. фонд воєнних вдів і сиріт“: А. Бірецька 200 м.

Збори „Сирітського Захисту“ в Перемишлі відбулись минулої неділі. Взяли в них участь велике число членів, особливо з робітничих кругів. По зложенню звіту і виборі виділу велась дискусія над пляном праці товариства. Рішено поширити бурсу для сиріт від 14 року в гору, що вчать ремесла. Ця бурса розвивається дуже гарно.

Вже семий рік ллється кров безвинних, земля наш пересекла нею глибоко. Найкращі Сини зложили свої буйні голови за неї, за ту святу, кохану землю, нашу батьківщину. Зложили голови сини, батьки, мужі. Полишали свої семі без опіки, без гроша, свої діти сиротами. Але ні! не сиротами, бо живе український народ, живе його суспільність, яка стане тим дітям матерю і не дасть їм загинути. Вона пригорне їх, виховає, дасть їм освіту. Сеж святий обов'язок її, а українська суспільність цей обов'язок розуміє і сповнить його совісно. Звісно, що оба поли діток — сиріток є дуже бідні, а всеж таки дівчатка бідніші. Бідніші тим, що ніжніші, вражливіші слабші.

Томуто „Союз Українок“ заснував бурсу для найбідніших дівчат. До сеї бурси можуть голоситись також дівчата несироти, яких батьки через воєнні події в прикрому положенні і не є в силі посилати своїх діток до школи. Приймається діти до шкіл народних, виділових і семінара.

„Союз Українок“ заснував цю бурсу з дуже маленькими фондами, але з великою надією на поміч українського громадянства, „Союз Українок“ звертається отже з гарячим проханням до укра-

їнського священства, учительства, міщанства та селянства о як найскорійші датки так в грошах як і харчах. Найменша лепта приймається з вдячністю.

Всі жертволюбні Матері-Українки благаємо: Зжаліться над тими найбіднішими і подайте їм помічну руку, щедрю руку та допоможіть виховати українській суспільності добрих, чесних, здорових жінок-громадян.

Датки в грошах проситись слати на адресу скарбнички, Ольги Левкевич, вул. Зелена 5 в Перемишлі. Датки в харчах склали для посвідкою в „Укр. Інституті для дівчат“ вул. Татарська ч. 4.

За Виділ „Союзу Українок“: — Ст. Годованцева, голова; А. Фредюшко, писарка.

Наш шан. громадянин, Впр. о. Ом. Кормощ, котрий від 7 неділь лежить тяжко хорий на запаленні легких, приходить помало до здоров'я.

В Перемишлі відбулась тамтого тижня окружна конференція учительства шкіл народних. Замітна вона тим що інсп. Хорват звивав учительство до колонізації „Kresów“.

Львівські Поляки святували д. 22. падолиста „тріумф“ в дволітну річницю „увільнення“ Львова від „української інвазії“. Тепер вже в Франції другий рік не святкують річницю побіди над Німцями. Видко, що Українці для львівських Поляків грізніші, як для Франції Німці, коли такими дешевими „тріумфами“ стараються взаємно підбадьорити себе.

Саме в тім тинні минув рік від смерті М. Федюшки (Евшана). Бл. п. Федюшка знаний з своєї діяльності в Перемишлі в часі австрійського перевороту. Він був офіцером при баталіоні, стаціонованого в Журавиці і вночі з 30 на 31 жовтня 1918 змобілізував цілий баталіон для охорони укр. революції, арештувавши поперед неприхильних Українцям австрійських офіцерів.

Польська окружна Рада шнільна в Самборі в порозумінню з польською регабілітаційною комісією від мая 1919 р. досі обсадила польським учительством не тільки 30 початкових і виділових шкіл, але майже половину з 70 українських початкових шкіл, так, що на 199 членів учительства є українського тільки 48 осіб. Кільканайцять осіб українського учительства, що повнили службу за Австрією, досі Окр. Р. Ш. не прийняла до служби. Відбувшася 12. і 13. листоп. д. р. окружна конференція того учительства більшістю голосів ухвалила завести у всіх народ. школах з укр. викладною мовою попри науку урядової польської мови від третього року науки також за помічю викладів в польській мові науку географії і історії Польщі, з огляду на цю ухвалу і міжнар. трактат з 28. 6. 1918 р. всі українські початкові школи приберуть характер укр. українських. Окружна конференція повищого учительства вибрала більшістю голосів 2 делегатів і 2 заступ. до Окр. Ради шкільної самборської та одного делегата і 2 заступників до дисциплінарної комісії самих Поляків. Українські кандидати перепали через неузгляднення засади національної пропорційності.

„Український Горожанський Комітет“ у Львові переіменовується тепер в статутове Товариство затверджене Рескриптом Намісництва у Львові з дня 21. червня 1920. з. XIII. 51.03/1920. I. 325/1920. своєю діяльністю обіймає цілу Галичину. На основі §. 31. уставу може закладати в повітових містах і містах, які є осідком повітового суду „Окружні“, а в кожній громаді „Місцеві Українські Горожанські Комітети“.

До вже існуючих в деяких повітових містах Повітових „УГК“ вислано вже устав Товариства з тим, щоби вони перетворилися в статутіві „Окружні УГК“.

В містах, в яких УГК ще нема, збирається ініціативний кружок, зложений найменше з 15 осіб, збирає вписове (одноразово 10 мп.) і викладки (місячно 5 мп. одноразово річно найменше 50 мп.) та подаючи спис основателів з точною адресою і становищем повідомляє УГК у Львові, що наміряє заложити Окружний УГК. Канцелярія УГК у Львові висилає сейчас потрібні друки і інструкції.

Для основання Місцевого УГК збирається ініціативний кружок, зложений найменше з 10 осіб і поступає так само, як при основанню Окружного УГК.

По інформації належить звертатись на адресу: „Український Горожанський Комітет“, Львів, вул. Руська ч. 18 II. пов.

„Український Горожанський Комітет“ у Львові пригадує Окружним Комітетам, що в цілі дальшого статутного їх істовання належить як найскорше вносити подання о затвердження уставу. Подання мусить підписати найменше 15 членів-основателів, подаючи при тім свою точну адресу і становище. Крім подання мають підписати також п'ять примірників уставу. До подання належить долучити стемпель за 10 мп. а до кожного примірника уставу за 2 мп. Так підписане подання і устав треба прислати до УГК у Львові. — „Укр. Гор. Комітет“, Львів.

Видавництво „Бистриця“ в Станіславові видає люстрований Народний Календар на р. 1921. Цей календар, як на воєнні часи, багатий змістом, прикрашеним образками. Ціна низька, всего 45 м. Купити можна в „Нар. Базарі“.

На Рідну Школу зложили в марках від 1 жовтня с. р.: Громада Бовено 70; а то: М. Бойко 2, Нас. Бойко 2, М. Богонко 5, Ан. Бойко 5, Пар. Денко 5, Паза. Кіт 1, Мар. Мазгаль 2, Пар. Турчак 10, Ів. Денко 5, Іван. Бойко 5, Ев. Бойко 5, Ст. Бугера 5, Ф. Уга 2, Гр. Бугера 1, А. Богонко 3, П. Хома 2, Ів. Донко 2, Мна. Бугера 5, С. Лелю 3, Ольга. Ступницька з Клоковці 20; Громада Коровники 81 М. а то: Менцінська 5, Ільницька 20, Бродович 20, Стисло Петро 3, Ю. Шпак 5, Вол. Кузьмінло 5, Ю. Микита 4, Анна. 3, Дм. Гумига 5, Кат. Микита 1, Мир. Наливанко 5, Стефанія Романів 5, Громада Медика 75 М, 20 К, а то: Ос. Ярославич 5, Анд. Юрчак 20, Пав. Юрчак 20 К, Анд. Хитра 20, Анд. Станько 20, Т. Станько 10, Громада Яксманічі: Химка 20, Мих. Левкут 20, Борис 5, Анд. Колот 5, М. Стисло 10, Вас. Гульцьо 5, М. Фільч. 5, Ст. Гульцьо 2, Мик. Саламага 5, Ів. Стисло 5, Ів. Горьш 5, Козловський Мих 5; по 5 зложили це: Вас. Бобак Смола Вас., Борис Вас., Ев. Стисло, Ст. Татусько, Левкут Мик., Казимир Ів., Левкут Т., Мих. Заяць, Горечко, Наконечний Ст., Бабяк Ст., Татусько Ст., Кореньовський Мих., Андрієвський, Кореньовський Федь, Гупіл Ів., Кокот М., Левкут Мик., Литвин., Казимир Вас.; по 10 зложили: Стисло Ол., Левкут Ст., і Теод. Камінський Мих., Трус Ілько. Козловський Вас., Бабяк Г., Кореньовський Анд., Литвин Пилип., Горечко Василь, 50, Н. О. 20, Врубльовський 20; Н. Н. 20; Карип 9; Стисло 2; Тимочко 2; Вінярський Сень 1; Трешневська 50; разом 471; Громада Бушковичі 4, а то: Підгірне Мар., Снозик Текля, Вені Ш., по 1: Підгірне Міль. 3, Школярі 1, Н. Н. 2. Громада Селиска 40; на се зложили по 5: Вас. Буцовський, Мороз Анна, Маселко Нат., Химка Пел., Іван Химка, Кріль Ів., Маселко Кат., Куропась Ев., Федун Ів., Одесцяк Дм., Хоміцький Ів., Андрушко Ст., Куропась М., Гавдьо Кат., Гавдьо Вас., Нога Вол., Гавдьо Мих., Гавдьо Кат. Василя, Бутра Ан. Андрушко Ів., Олексі Вол., Гавдьо Вас., Калиновський Мих., Горечко Вас., Горечко Мих., Хтей М., Хтей Кат., Павліш Петр, Лаш Ст., Маселко Ром., Станішовська Кат. Лайця Ігель, Унгер Ан., Гавдьо Евф., Олексі і Анна, Калиновський Ст. і Евфр., Андрушко Вас. і Ник. Дмитра, Качерепа Павл., Хартач Нат., Павейко Паза, Ставка Нат., Сорока Стефаніє, Павловське А., Тимцан М. і Ст., Куропась Нат., Горечко Анна, Маселко Кат., Щирба Яр., Перун Пел. Бутра М., Бутра Кат., Ковальська Пел., Салабан М., Данилко Ів., Данилко Ст., Куропась М., Андрушко Ст. Ігель Лайця, Ставка Нат., Щирба Яр., Бутра К., Ковальська Пел., Сорока Ів., Сорока Кат., Хоміцький Ів., Щирба Яр., Нога М., Бутра Анна, Ковалів М. Н. Н. Н. Шкільна дівчора 25; Ів. Козак 91; Лельо С. 3; О. Іоцька 90; Крук С. 30; Пушкар 51; Чайківська 3; Чехович С. 30; Винницький 30; М. Татух 44; Стеранка 3; Ропіцька 43; С. Негребецька 3; Берко 32; М. Трешневська 40. (Д. 6)

НА ДІСЛАНЕ.

За цю рубрику Редакція не відвічає.

Всіх тих Панів і Пань, що мають мої книжки дуже прошу о зворот.—*Андрей Антоняк „Достава“*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Членів Читальні „Просвіти“ на Болоню в Перемишлі відбудуться в неділю дня 28. падолиста 1920 в льокалі читальні при вул. Марійській ч. 4. для вибору нового Виділу. *Виділ.*

Надзвичайні Загальні Збори

Товариства „Український Інститут для дівчат“ в Перемишлі відбудуться в п'ятницю д. 3. грудня 1920 р. о 4-тій годині по полудні, у власнім домі. Колиб не явилося приписане статутом число членів, відбудуться Загальні Збори о 5-тій год. попол. того самого дня без огляду на число учасників.

Дневний порядок: Справа табулярної позички.

ЗА ВІДІЛ:

о. Василь Левицький *Теодор Поліха*
голова *писар.*

Кружок Українського Педагогічного Товариства в Перемишлі оголошує отсим конкурс на учителя зглядно учительку до виділової школи ім. М. Шашкевича в Перемишлі. Вимаганий кваліфікаційний іспит до виділових шкіл з групи І. язиково-історичної. Платня після умови. Зголошення приймає до 10 грудня ц. р. Дирекція школи при вул. Смольки ч. 10.

Виділ Українського Педагогічного Товариства.

Вкрадено верх з креденсу, в малярській робітні Л. Кона, в Перемишлі вул. Дворського ч. 10. Проситься донести під повисшою адресою за зворотом винагородження.

Regenerateur Машевеького одинокое добре средство проти сивинню волосся приготування з найліпших передвоєнних середників. Можна набути тільки в аптиці і дроґерії під „Звіздою“ вул. Францішканська 24

Видає і за редакцію відвічає: Др. Володимир Загайкевич.

Вже вийшов і з 4. с. м. розсилається

Народній Календар „Просвіти“ на 1921 рік

по низькій ціні всего 65 Марон за примірник.

При замовленнях від 11—50 пр. дається 15% опусту, а при замовленнях понад 50 пр. 20% рату.

В коміс нікому не дається.

Замавляти належить лише в канцелярії Т-ва „Просвіта“ у Львові, Ринок 10. До замовлень треба долучити 7 М. на опакування і порто. З замовленнями спішитись, бо наклад невеликий, а з 1. січня 1921 р. ціна буде о 2) % підвишена.

Адвокат і оборонець в карних справах

Др. РОМАН СЕКЕЛА

веде канцелярію в Перемишлі при вул. Фредри ч. 6. партер (поперечна від Ринку до латинської катедри).

Субститут адвоката Дра Лозінського адвокат **Др. М. Візель** оборонець військовий

веде канцелярію в Перемишлі, при вул. Міцкевича ч. 2, 1. поверх.

Д. КРАВТ

дентиста-технік, заприсяжений знавець судовий Перемишль, Міцкевича ч. 3. виконує всі роботи в золоті, кавчуку, і порцеляні по уміркованих цінах.

ВОЗИ, господарські знаряди і МАШИНИ

Краввий Союз господар. Спілок, Львів, Зіморевича ч. 20. На бажання подаємо ціни відвотною поштою.

РОБІТНЯ ОБУВА
МИКОЛИ МАЦЬКОВА
в Перемишлі, Засяни вул. Петра Скарґи ч. 8.
Поручає свої знані з доброти шевські виробу по можливо приступних цінах.

ОДИНОКОЕ УКРАЇНСЬКЕ
парцеляційне товариство
„ЗЕМЛЯ“
у ЛЬВОВІ, Ринок ч. 43.

Переводить парцеляції більших посілостей, інтабулює зараз купців за властателів куплених ними ґрунтів. Має урядове уповажнення до парцеляції. Приймає гроші на вкладки щадничі. Дає інформації в справах парцеляційних.

„ВІДБУДОВА“

промислово-торгозельна Спілка є обмеженою порукою Львів, вул. Костюшка ч. 3. доставляє: ремісничі знаряди, рільничі машини, знаряди і насіння, кінські підкови, цвяхи, січкарні, кухонне начиння, сокири, пилки, ваги, осі до возів, коси й серпи, плуги, цемент, папу і дахівку. Має власний ЗАЛІЗНИЙ СКЛЕП — при вул. Трибунальській ч. 1. —

УКРАЇНСЬКА
ЩАДНИЦЯ
в Перемишлі,
вул. Костюшка 3.
Приймає і виплачує щадничі вкладки щоденно з винятком неділь і українських свят в урядових годинах і опроцентує їх на 2% (Вкладкові книжочки „Української Щадниці“ мають пупілярну обезпеку). Уділює позички гіпотечні, векселів і на підклад цінних паперів. Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія інституції.

СКЛАД ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ
„ДОСТАВА“
в Перемишлі, Ринок ч. 23.
— ПРОДАЄ —
часі, дорохрительниці, монстранції, хоругви, надильниці, нивоти, і книги церковні. Приймає велкі замовлення, направи, золочення і книги до переплету. Виконує також роботи малярські і різьбярські.

Товариство взаїмного кредиту
„ВІРА“
стовар. зареєстр. з обмеженою порукою в ПЕРЕМИШЛІ,
приймає вкладки до опроцентування на 3% і оплачує за вкладників податок рентовий від процентів; вкладати може кожний навіть і не член; на жадане звертається вkladку кожного часу, навіть без виповідження (за ескотом). Позички уділяє Товариство „Віра“ своїм членам, ди позичок вимагає ся гіпотечки або доброї поруки.

„Краєвий Союз господарських Спілок“
ПРВІВ, вул. Зіморевича
Філії: Перемишль, вул. Костюшка ч. 5,
Стрий Ринок ч. 6, Коломия Ринок ч. 40.
порукає:

П. Т. Спілкам, Філіям Сільського Господаря і всім П. Т. Господарям господарські машини і знаряди, вози, плуги, січкарні, млинки, молотільні, керати, коси, рискалі, децимальні ваги, цвяхи, ремісничі знаряди, залізні вибори для дему і кухні взагалі усьо, що в господарстві рільнім і домашнім потрібне.

Найстарша фірма в Галичії, основана в р. 1808.
Ліярня дзвонів
братів ФЕЛЧИНСЬКИХ
— В КАЛУШИ, —
філія Перемишль, вул. Красінського ч. 63.
(власний дім).

Відливаємо з передвоєнного металю дзвони гармонійні в тонах рїжнього рода. Великий склад дзвонів готових в Калуші і Перемишлі. Приймаємо кожду скількість металю до перероблення. Близших інформацій уділяємо листовно. Увага! Жадних агентів не маємо і не висилаємо, лиш на жаданне сторони оден із властителів приїзждає на місце до заключення умови.

Гуртовна і деталічна продаж
ДРОґЕРІЯ
Аптичний склад і Перфумерія
МАГІСТРА ФАРМАЦІЇ
М. ЛЯВФЕРА в Перемишлі,
— МІЦКЕВИЧА 2. —

З друкарні Кюльера і Сина в Перемишлі.